

LOS VOLUNTARIOS DE S'ILLA DEL REI

LA PRESENCIA DE LA ALERGOLOGÍA EN LA ISLA DEL REY

**José Mª Vizcaíno
Aznar**
Voluntario

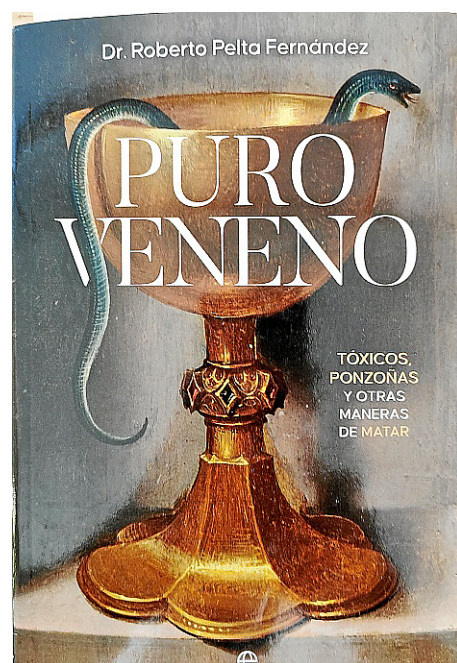
Desde hace nueve años, se viene celebrando Alergomenorca: una Jornada científica, organizada por los Dres. Alías Tudurí y Elises Apellániz, menorquines ambos y dedicados a reivindicar la presencia de la especialidad de Alergia en Balears.

Como viene siendo tradición, este grupo, de unos cincuenta médicos, con gran presencia femenina, visitó el sábado 17 de mayo la Isla del Rey; en lo que viene siendo un encuentro muy interesante tanto para ellos, como para los voluntarios que les recibimos.

El edificio de la Isla del Rey, de carácter histórico, dedica parte de una sala a la especialidad de Alergología, apoyando así la existencia de esta disciplina, relativamente moderna e importante, debido al impacto que causan las enfermedades ocasionadas por mecanismos inmunológicos, especialmente de hipersensibilidad.

EL TÉRMINO «alergia» comenzó a utilizarse a partir de 1906 para describir la reacción exagerada que presentaban algunos pacientes a sustancias inocuas como el polen o alimentos. En 1948 se creó la Sociedad Española de Alergia que en 1968 pasó a denominarse Sociedad Española de Alergia e Inmunología Clínica (SEIAC) y fue en 1978 cuando se reconoció Alergia como especialidad en el MIR.

La incorporación de esta especialidad al Hospital de la Isla del Rey enriquece la historia de la medicina que se muestra en este lugar. Así lo hacen también otras salas como la de radiología con aparatos desde 1910, la de traumatología desde 1815, la de oftalmología, las de farmacia y botica desde 1805 y por supuesto la

biblioteca con libros desde 1521.

En esta ocasión, deseo destacar entre este grupo de médicos, la presencia de Dr. Roberto Pelta Fernández, alergólogo del Hospital Gregorio Marañón de Madrid y autor del libro «Puro veneno» que nos

presentó durante su visita y en el que describe «tóxicos, ponzoñas y otras maneras de matar».

El libro, muy vinculado a esta especialidad, nos habla de diversos tipos de veneno, y, con un contenido histórico muy interesante, cita y describe hechos realizados por grandes

envenenadores y célebres envenenados, quienes en número muy importante han influido grandemente en el desarrollo de la humanidad. Recoge anécdotas desde la época de Nefertiti, Alejandro Magno, Aníbal, Cleopatra e incluso la curia vaticana, relatando cómo reyes, gobernantes y familiares fueron objeto de intrigas y desenlaces fatales.

En la biblioteca de la Isla del Rey existe una vitrina dedicada al Dr. Mateo Buenaventura Orfila (1787-1853). Este ilustre menorquín, que estudió en París, fue doctor en Medicina, profesor de medicina legal y química médica, miembro de la Academia Nacional de Medicina, decano de la Facultad de medicina y comendador de la Legión de honor. Publicó un interesante tratado de venenos de los reinos mineral, vegetal y animal, y de Toxicología general, siendo un precursor de los temas citados

Las características que ofrece la Isla del Rey, su ubicación en el centro del Puerto de Mahón, su razón de ser, su historia a través de las diversas presencias que la han habitado y utilizado y la atención cultural y artística que hoy día recibe, la convierten en un lugar único, excepcional y muy atractivo para múltiples visitantes.

L'ÀNIMA DELS LLOCS

OBSERVAR EL TERRITORI

**Sandra Catchot
Sancho**

Llicenciada en
Filosofia

Vivim en un món on tot sembla a l'abast d'un clic. Viagem, visitem, fotografiem... però, sovint, no observem els llocs que trepitgem. Creiem conèixer un lloc perquè l'hem vist en una guia o en un post d'Instagram, però la veritat és que passem de llarg sense escoltar el que ens diu el territori. Ens falta una actitud més atenta, més humil: l'art d'observar el món.

Els filòsofs de l'antiguitat parlaven del *genius loci*, l'esperit del lloc: aquella força intangible que dona identitat a un espai, que l'omple de memòria i significat.

❖ MENORCA, amb la seva història mil·lenària, n'és un exemple clar. Les pedres dels talaiots, els murs de les navetes, els silencis de les sales hipòstiles... tot parla, si sabem escoltar.

Observar un territori no és només saber el nom d'un jaciment o la data

d'una construcció. És fer-nos preguntes: Per què aquest lloc era important per a la gent que hi vivia? Què els connectava amb aquest paisatge? Què ens diu, avui, aquest espai sobre qui som i d'on venim?

Observar és comprendre que el que tenim al davant és més que un paisatge bonic o una foto per compartir. És un relat, un teixit de memòries que ens parla, com deia Heidegger, de l'ésser en el món, d'aquesta manera de ser que només es revela quan ens aturem a escoltar.

Però, en temps de pressa i hiperconnectivitat, hem deixat d'observar els llocs. Ens movem per llistes de coses a veure, vídeos de TikTok, guies ràpides... El viatge es converteix en una acumulació d'imatges sense context. I així, el territori es torna un decorat, una postal bonica que mirem sense veure.

Observar el territori és aturar-nos, mirar amb atenció, pensar. És resistir a la superficialitat, a la pèrdua de sentit. Arendt deia que pensar és un acte de resistència: resistir a la inèrcia, a la desconexió, a la indiferència. Observar el territori és rebel·lar-nos contra la pressa i obrir espai per escoltar històries que són més antigues que nosaltres. Quan observem el món, deixem de ser simples espectadors: ens convertim en part de la seva memòria.

Sapere aude. Atreveix-te a saber.

La implicació dels polítics amb les pensions

■ Volem donar un cop d'atenció als polítics autonòmics, insulars i, com no, també als locals, ja que la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) que estem preparant, els implica a totes i tots, amb aquesta iniciativa que hem pres els pensionistes de les Illes. Veurem el grau d'implicació que tenen el nostre polítics més propers amb el tema de les pensions dels nostres ciutadans, tant de les pensions actuals, com de les venideres, que d'aquestes en seran més responsables ells i elles,

polítics en actiu en les nostres Illes. Amb aquesta ILP demanarem responsabilitats a tothom ja que hauran de demostrar de quina banda estan, si que la gent més necessitada pugui tenir prou recursos per poder viure amb un mínim de dignitat, o que aquesta mateixa gent tenint feina hagin d'acudir a Càritas per

poder acabar el mes, com està passant en l'actualitat amb gent nascuda i resident aquí.

Estem preparant per començar a visitar a les agrupacions de pensionistes de Menorca, a les associacions de veïns també de Menorca, als partits polítics siguin d'àmbit estatal o no. Una volta fet aquest primer contacte, després, si tot va com pensam, haurèm d'arreglar 7.500 signatures de persones empadronades i residents a les Illes.

Tenim clar que el tema és prou interessant perquè tothom ens doni una mà d'ajut, és prou interessant perquè ens pertoca a totes i tots, ja que la qüestió

és que algun dia serem pensionistes tothom, llavors ens toca directament aquesta qüestió, i depèn que siguem capaços de saber defensar els nostres drets quan és el moment oportú i aquest moment està a punt d'arribar.

Per açò, demanem la vostra assistència a les xerrades que organitzem i quan muntem les taules per a les signatures, que també vos atraqueu i aporteu el vostre gra d'arena, aquesta lluita l'hem de guanyar entre totes i tots.

BIEL MARTÍ MARQUÉS

Portaveu de la Plataforma de Pensionistes per a la seva Dignitat
• CIUTADELLA